

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Miluše Doškové, JUDr. Petra Průchy a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **N. L.**, zastoupená JUDr. Renatou Kusou, advokátkou se sídlem Harantova 28, Ostrava 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 5. 12. 2007 č. j. 61 Az 55/2006 - 23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně JUDr. Renatě Kusé **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 4800 Kč. Tato částka bude jmenované vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do dvou měsíců po právní moci tohoto rozhodnutí. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem ze dne 5. 12. 2007 zamítl Krajský soud v Ostravě žalobu podanou žalobkyní proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. 5. 2006, č. j. OAM-515/VL-10-08-2006. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ust. § 16 odst. 2 zák. č. 325/1999 Sb. Rozsudek byl doručen do vlastních rukou žalobkyně dne 20. 12. 2007.

Kasační stížnost proti tomuto rozsudku podala žalobkyně osobně u Krajského soudu v Ostravě dne 16. 1. 2008. Žalobkyně uvedla, že jí byl napadený rozsudek předán v azylovém centru, ale pouze v českém jazyce a nikdo jí rozsudek nepřeložil ani ji nepoučil, že má právo podat kasační stížnost. Žalobkyně vyjádřila přesvědčení, že jí měl být rozsudek přeložen do ukrajinského nebo ruského jazyka a zejména jí mělo být přeloženo poučení o právu podat kasační stížnost do rozsudku a v jakém termínu a jakým způsobem tak má učinit. V tomto nedostatku vidí žalobkyně vážné porušení svých práv. Žalobkyně má za to, že lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti jí pro nedostatek řádného poučení neměla běžet. Dle názoru žalobkyně její kasační stížnost podstatně

přesahuje její vlastní zájmy, neboť jde o zásadní otázku dodržení procesních ustanovení. K věci samé pak uvedla, že napadá rozsudek krajského soudu z důvodů uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., neboť byla chybně posouzena otázka možnosti udělení humanitárního azylu podle § 14 zák. č. 325/1999 Sb. a před vydáním rozsudku jí nebyla řádně doručena výzva podle ust. § 51 s. ř. s. Navrhla proto, aby byl napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušen a věc vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí posledního z účastníků. Zmeškání lhůty k podání lhůty kasační stížnosti nelze prominout.

Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla žalobkyní podána opožděně. Žalobkyni byl napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě doručen dne 20. 12. 2007, posledním dnem zákonné lhůty k podání kasační stížnosti tak byl den 3. 1. 2008. Tato lhůta uběhla žalobkyni marně. Žalobkyně sama ostatně opožděné podání kasační stížnosti ani nepopírá, dovozuje však, že v důsledku absence překladu rozsudku do ukrajinského či ruského jazyka nebyla o možnosti podat kasační stížnost a dále o lhůtě a místu podání řádně poučena a v důsledku toho jí zákonná lhůta neběžela. Tento názor stěžovatelky však nemá v zákoně ani v dosavadní judikatuře oporu. Podle ust. § 18 odst. 1 o. s. ř. mají účastníci právo jednat před soudem ve své mateřštině. Toto právo se však vztahuje pouze na jednání, nikoliv na doručování písemností soudu včetně rozsudku. Nejvyšší správní soud již ve svém rozsudku ze dne 29. 7. 2004 č.j. 5 Azs 52/2004 – 45 publikovaném ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 376/2004 vyslovil, že pouze rozhodnutí soudu v českém jazyce je zněním autentickým a není povinností soudu zasílat účastníkovi řízení překlad takového rozhodnutí do jeho mateřského jazyka. Stejného názoru byl pak i Ústavní soud, který svým usnesením ze dne 15. 12. 2004 sp. zn. II. ÚS 558/04 ústavní stížnost proti tomuto rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jako zjevně neopodstatněnou odmítl. Poučení o možnosti podat kasační stížnost přitom napadený rozsudek obsahoval. Jen pro úplnost k tomu Nejvyšší správní soud podotýká, že i kdyby poučení o možnosti podat kasační stížnost součástí napadeného rozsudku nebylo, nespojuje soudní řád správní s tímto nedostatkem ani stavení běhu lhůty k podání kasační stížnosti, ani její prodloužení. Za situace, kdy kasační stížnost byla žalobkyní podána opožděně, nezkoumal již Nejvyšší správní soud důvodnost dalších stížních bodů uvedených v její kasační stížnosti. Podání žalobkyně z výše uvedených důvodů podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. jako opožděné odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnost (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spoj. s ust. § 120 s. ř. s.). Ustanovené zástupkyni žalobkyně pak soud přiznal odměnu za dva hlavní úkony právní služby à 2100 Kč [§ 9 odst. 3 písm. s) vyhl. č. 177/1996 Sb.], k nimž náleží 2x náhrada hotových výdajů à 300 Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky) celkem tedy 4800 Kč. Náklady právního zastoupení žalobkyně nese stát (§ 60 odst. 4 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 2. července 2008

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu